

UNIÓ GENERAL DE TREBALLADORS
DE CATALUNYA
www.ugt.cat

Recull Jurisprudència

Abril 2009

SECRETARIAT NACIONAL DE CATALUNYA	JURISPRUDÈNCIA	
30/04/2009		

RELACIÓ DE SENTÈNCIES

ÍNDIX

- Contractes de neteja. Manca de contradicció Pàg. 3
- Càlcul de la base reguladora per malaltia comú en la prestació per incapacitat temporal Pàg. 5
- Impugnació del V Conveni Col·lectiu d'ensenyament privat (concertat) Pàg. 5

CONTRACTES DE NETEJA. MANCA DE CONTRADICCIÓ

FETS:

Les treballadores, presten els seus serveis de neteja en l' IES Zurbaran BHI de Bilbao, propietat de l'Ajuntament de Bilbao des de l'any 1997 fins al 2007 . Aquest t' adjudicat un contracte de serveis de neteja amb FCC per la neteja interior dels edificis municipals de Bilbao amb data de 15/12/2006. Aquesta empresa es troba dins de l'àmbit d'aplicació del Conveni Col·lectiu de neteja d'edificis i locals de Biscaia

El Departament d'Educació, Universitats e Investigació del Govern Basc amb data de 15/09/2006 va adjudicar mitjançant un contracte de serveis a l'empresa UNI-2 per la neteja dels centres públics dependents d'aquest Departament . En aquest contracte de neteja estava inclòs l' IIES ZURBARAN de Bilbao.

Amb data de 07/05/2007, la neteja del nou edifici de l'Institut es desenvolupada per l'empresa UNI-2.

La sentència d'instància desestima la demanda, adduint que es tractava de dos contractes diferents i autònoms a les quals els hi eren d'aplicació convenis col·lectius diferents, atès que :

- FCC es troba dins de l'àmbit d'aplicació del Conveni Col·lectiu de Neteja d'Edificis i Locals de Biscaia i no del Conveni Col·lectiu d'empreses concessionàries de contractes de neteja de centre educatiu dependents del Govern Basc , tal i com succeeix amb l'empresa UNI-2.
- No resta acreditada la successió empresarial i com a conseqüència la nova adjudicatària UNI-2, no esta obligada a mantenir a les persones treballadores de l'anterior empresa. Independentment que FCC continuí amb la contracta.

RESOLUCIÓ i CONCLUSIONS: El Suprem considera que:

- a) No existeix contradicció entre la sentència que es va recorre i la de contrast. Tal i com al·leguen les parts, atès que les situacions contemplades en cadascuna d'aquestes sentències. Malgrat la seva similitud no son coincidents. En primer lloc, en la sentència de contrast la demandant era treballadora de FCC,S.A, amb la categoria de persona de neteja d'una escola pública propietat de l'Ajuntament de Bilbao i com a conseqüència de la nova organització de centres escolars, l'escola on la treballadora prestava els seus serveis va passar a integrar-se dins de l'àmbit de competència del Govern Basc. Això va comportar que FCC comunicarà a la treballadora el seu cessament a l'empresa així com la seva incorporació a SABICO-ECLAT. Tanmateix FCC va comunicar a ECLAT el personal que havia de subrogar els seus contractes de treball
- b) El Tribunal precisa que les situacions contemplades en les dues sentències malgrat la seva similitud no son coincidents. La explicació ve donada atès que en la sentència recurrida en cap moment FCC va comunicar als actors l'extinció dels seus contractes de treball per finalització de la contracta. Tampoc els hi va ser-hi negada l'ocupació efectiva, raó aquesta, per la qual no hi havia cap obligació en donar compliment als requisits de l'article 27 del conveni col·lectiu de neteja del País Basc.

Per això es desestima el recurs de cassació per unificació de doctrina .
Sentència del Tribunal Suprem, Sala de lo Social
Ponent, Víctor Eladio Fuentes López

CALCUL DE LA BASE REGULADORA PER MALATIA COMÚ EN LA PRESTACIÓ PER INCAPACITAT TEMPOR TOTAL

FETS: L'objecte del recurs és la determinació de la base reguladora de la prestació per incapacitat permanent derivada de malaltia comú . Les sentències d'instància així com de suplicació van estimar parcialment la pretensió d'integrar amb bases mínimes de cotització a les persones treballadores majors de divuit anys , aquells mesos, que dintre del període de càlcul, la seva quantia sigues inferior, atès que la relació laboral va ser-hi a temps parcial.

RESOLUCIÓ i CONCLUSIONS:

La entitat gestora de la Seguretat Social recurrent havia establert la base de cotització prenent en consideració únicament les cotitzacions realment efectuades pel treball desenvolupat a temps parcial.

La sentència de contrast adueix que no es dona un veritable buit de cotització, al contrari, es verifica una autèntica cotització, si més no adequada a la naturalesa del contracte de treball . En aquest sentit la doctrina del Tribunal Constitucional reprova aquelles diferències de tractament entre persones treballadores a temps complet i persones treballadores a temps parcial, però no en allò que es refereix al còmput de les corresponents cotitzacions, si no, en quant al compliment del requisit de carència per tal de poder gaudir del corresponent dret d'accés a les prestacions contributives de la Seguretat Social.

Sentència del Tribunal Suprem

Ponent: Sr. José Luis Gilomo López

IMPUGNACIÓ DEL V CONVENI COL·LECTIU D'ENSENYAMENT PRIVAT (CONCERTAT)

FETS: Amb dat de 20 de novembre del 2006, es va signar el cinquè conveni col·lectiu d'empreses d'ensenyament privat sostingudes total o parcialment amb fons públics.

El motiu de la demanda és la impugnació de l'article 61 del V Conveni que preveu que " *Article 61. Paga extraordinària per antiguitat a l'empresa. Aquelles persones treballadores que gaudeixin de vint-i-cinc anys d'antiguitat a l'empresa, tindran dret a una única paga l'import de la qual serà equivalent a una mensualitat extraordinària per cada quinquenni complert. Sense perjudici del dret establert en el paràgraf anterior, el procediment i calendari d'abonament d'aquesta paga respecte del personal en règim de pagament delegat en els nivells concertats, serà conforme als Acords autonòmics subscrits conforme a allò que estableix la Disposició Addicional vuitena del present Conveni o en les Instruccions o resolucions dictades per l'Administració educativa competent sobre aquest règim*"

La Comunitat Autònoma del Principat d'Astúries pretén la nul·litat de l'article 61 de l'esmentat conveni col·lectiu d'àmbit nacional .

El Ministeri fiscal va plantejar diferents aspectes processals , entre elles:

- a) La manca de legitimació activa del sindicat OTECAS al no ser tercer atès que està inclòs en l'àmbit d'aplicació del conveni col·lectiu en qüestió.
- b) No existeix lesivitat atès que l'obligació legal a càrrec d'un tercer té el límit de dotació pressupostària, això comporta que l'acció col·lectiva d'impugnació del Conveni sigui inadmissible. Tal i com va pronunciar-se el Tribunal Suprem en STS 17-12-02, l'Administració i l'empresa estan íntimament implicades en front d'aquelles persones treballadores que presten els seus serveis en centres d'ensenyament concertats, per aquest motiu l'Administració resta obligada a l'abonament de la paga (...).

El Tribunal manifesta que una interpretació sistemàtica que: a) En la impugnació d'un Conveni Col·lectiu per il·legalitat, gaudeixen de legitimació activa TOTES les representacions de les persones treballadores (legal o sindical) sense excepció, b) En la impugnació d'un Conveni Col·lectiu per lesivitat gaudeixen de legitimació activa els tercers (no afectats per l'àmbit del conflicte col·lectiu per definir el concepte) quan l'interès hagi resultat greument lesionat, c) En la impugnació d'un conveni

col·lectiu per il·legalitat o per lesivitat gaudeixen necessàriament de forma ineludible la legitimació passiva totes les representacions integrants de la comissió negociadora del conveni . Podent a la seva vegada intervenir de forma passiva els sindicats així com la representació unitària que acreditati com a subjectes col·lectius, un interès legítim digne de tutela judicial, encara que la seva actuació, tal i com va apuntar el Ministeri Fiscal, no és la d'un demandant, si no que la seva posició processal és la d'intervenció adhesiva .

RESOLUCIÓ i CONCLUSIÓ

El Tribunal desestima la manca de legitimació passiva d' OTECAS i de cosa jutjada. En canvi estimen la excepció de manca de legitimació activa del Principat d'Astúries en base a la seva pretensió d'anul·lar l'article 61) del Conveni d'àmbit nacional, i territorial de la part actora i en base a aquest últim extrem s'abstenen d'un pronunciament material sobre la qüestió debatuda.

Sentència de l'Audiència Nacional. Sala de lo Social núm. 17/2009,

Ponent: D Enrique Fèlix de No Alonso- Misol .